

Goede mensen verbonden in Christus Jezus,

“Is Christus dan verdeeld?”

Ds Hanneke Siebert

Het zijn woorden die Paulus schrijft aan de gemeente in Korintië. “Is Christus dan verdeeld?” Blijkbaar heerst er tweedracht er in de jonge christengemeente van Korintië. Verscheurdheid door de kwestie wie door wie gedoopt is. En Paulus vraagt zich hardop af: “Is Christus dan verdeeld?”

Paulus *lijkt* te willen zeggen: “Nee, Christus was niet verdeeld, en daarom mag er ook geen verdeeldheid onder u zijn”.

Rondom deze retorische vraag maakten Canadese Christenen de liturgie voor de week van het gebed voor de eenheid van de Christenen. In Canada leven veel verschillende culturen en kerkelijke gezindten samen. Voor het grootste deel van oorsprong Europese immigranten, elk met hun eigen kerkelijke achtergrond en geschiedenis. Zij stelden ons die vraag, waar *eigenlijk* geen antwoord op verwacht wordt. Een vraag waarop het antwoord haast alleen maar kan zijn: “Nee, in Christus is geen verdeeldheid”.

Het is *die* retorische vraag die door de Wereldraad van Kerken, hier vanmorgen, in Enschede aan u, aan mij, gesteld wordt.

“Is Christus dan verdeeld?”

Om eerlijk te zijn, werden wij als inhoudelijk voorbereidingsteam met Katholieken en protestanten een beetje kriebelig van deze tekst. Althans, van een ál te snelle interpretatie, uitleg ervan. Christus is niet verdeeld, en daarmee zou onze onderlinge verdeeldheid ook afgedaan moeten worden? Wat zegt dat naar al onze onderlinge pluriformiteit?

Misschien moeten we beginnen met erkennen dat wij, als Christus' wereldwijde gemeente verdeeld *zijn*. Het werkte voor ons als voorbereiders bevrijdend om te erkennen dát we gescheiden, dat we verscheiden zijn. Dat wij, zoals we hier samen zitten verschillende rituelen gebruiken, andere interpretaties hebben, uiteenlopende opvattingen koesteren. Vóórdát we mee kunnen gaan in de oproep tot eenheid, accepteren we onze verschillendheid en verdeeldheid. Omdat we beseffen dat we in onze meningsverschillen onze eigenheid uitdrukken.

Het was dan ook met een zekere rebelseheid dat we als tweede tekst kozen voor Jezus' woorden uit het Lukas-evangelie. “Denken jullie dat ik gekomen ben om vrede te brengen op aarde? Geenszins, zeg ik jullie, ik kom verdeeldheid brengen.”

Wij zeiden tegen elkaar: Laat hier ook de verdeeldheid klinken die Christus komt brengen.

Want voor je het weet, zitten we hier met z'n allen instemmend te knikken: “Ja, hé. Ja, *eigenlijk* zouden we niet zo verdeeld moeten zijn, of, *eigenlijk* zijn we in de grond allemaal dezelfde, want we geloven allemaal in één en dezelfde God. Voordat we hier allemaal braaf knikken dat in Christus geen verdeeldheid is, en *dus* ook in ons geen verdeeldheid zou moeten zijn, klinken Jezus' woorden dat hij niet gekomen is om ‘de lieve vrede’ te brengen. ‘De lieve vrede’ waarmee alles wordt glad gestreken wat bobbelig en krom en verscheurd is. “De lieve vrede” die samen met de mantel der liefde alles bedekt wat vies, bezoedeld en onteert is.

Nee, zeiden wij tegen elkaar, laat “Is Christus dan verdeeld” geen oproep zijn, om klakkeloos onze verschillen en eigen-aardigheden opzij te zetten. Laat het veel eerder een oproep zijn, onze verdeeldheid nader te bezien.

Jezus zegt in het Lukas-evangelie: “Ik ben gekomen om op aarde een vuur te ontsteken, en wat zou ik graag willen dat het al brandde! Ik moet een doop ondergaan, en ik word hevig gekweld zolang die niet volbracht is.”

Over twee fundamentele elementen spreekt Jezus: over vuur en over doopwater.

Vuur en water; beeld van Heilige Geest en beeld van vernieuwd leven. Water en vuur zeggen wij. Het vuur door Christus ontstoken, brandend in ons. Het water waarmee wij gedoopt worden tot een nieuwe bestaan met Christus.

Deze twee symbolen staan voor de komst van Gods Rijk van vrede. Zijn een teken van Zijn toekomst met de mensen. Het komende koningschap van God komt met doopwater en Geestes-vuur.
En ook *juist* deze twee symbolen brengen verdeeldheid in de brede, grote wereldwijde Christelijke gemeente.

Met doopwater en vuur van de Geest komt Jezus niet om het Rijk van de Lieve Vrede te brengen. Gods Koninkrijk in deze wereld. Die vrede brengt Hij.

En daarmee vragen doopwater en vuur om *keuzes*, om eigenheid, om vormgeving.

Vragen erom *jouw* verleden met je mee te nemen, *jouw* ervaringen in te brengen, *uw* gezin waarin u bent groot gegroeid. Want *jouw* geschiedenis kleurt jouw toekomst, kleurt Gods toekomst. Het nest waar u geboren bent, geeft vorm aan het gezin waar uw kinderen in opgroeien. De liedjes die jij als kind gezongen hebt, bepalen de liederen die jou vandaag aanspreken.

We mogen de verschillen in ons leven zien en het waarderen.

We moeten de diversiteit, de verscheidenheid, de eigenheid van ieder van ons, onder ogen zien.

Om ervan te genieten, om er van te leren, om er in vrede mee te leven.

Want alleen zó kunnen wij samen bidden. Mét onze verschillen van mening kunnen wij vruchtbaar werken aan het Rijk van Vrede en recht. In saamhorigheid onze verscheidenheid uitbuiten, om in saamhorigheid op weg te zijn, met Zijn vredesrijk voor ogen kunnen wij samen bidden.

Te midden van al onze diversiteit en verscheidenheid.

Op de voorkant van uw liturgie vindt u een Esdoornblad, ons door het Canadese voorbereidingsteam aangereikt. Een esdoornblad om 'eenheid' opnieuw vorm te geven.

Het esdoornblad bestaat uit vijf, zo u wilt zeven stukken die redelijk los van elkaar te zien zijn. Het is een samengesteld blad.

De voeding komt uit één en dezelfde stengel. Zo is het leven van gelovigen en van kerken. We hoeven niet koekoeks-eenzang te zijn.

Maar we laten ons voeden door dezelfde bron. Dezelfde hoofdnerf. En dat impliceert zelfde voeding, zelfde groei, zelfde kleuring, dezelfde 'gemeenschap met de Zoon'. Goede mensen verbonden in Christus Jezus'. of, in de woorden van de traditie waaruit ik kom gebruikelijk: 'Gemeente van Jezus Christus'.

Dat die gemeenschap er is, die verbondenheid in Christus Jezus, dat zal blijken uit de groei, zal blijken uit de vrucht. Dat mag blijken wanneer zoals wij hier verzameld zijn, dat hier in deze stad, gerechtigheid en barmhartigheid zullen bloeien. Recht en vrede het laatste Woord hebben. Gods vrede hier zijn woning heeft.

Moge het zo zijn,

In de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Amen.